

В сучасних умовах здійснення підприємницької діяльності, що розвивається в умовах інфляції, нестабільності валютного курсу, нестійкого економічного розвитку ризик є притаманним, відповідно складовою такого фактора виробництва як підприємницькі здібності в сучасних умовах має бути готовність йти на ризик.

Як відомо, чим більшим є рівень прибутку, який підприємець має на меті одержати, тим більшим є рівень ризику. Проте існуюча система розподілу прибутку даний фактор не враховує у визначенні винагороди для осіб, що підлягають ризику. Це пов'язано з тим, що ймовірність виникнення ризику розглядається як умовна величина, що не має кількісного та вартісного вираження і не має облікового відображення. Проте, оскільки для формування величини прибутку в сучасних умовах провідне місце займає готовність йти на ризик, необхідно врахувати ці особливості в системі розподілу прибутку підприємств для осіб або груп людей, діяльність яких пов'язана з прийняттям рішень та роботою в умовах невизначеності та ризику.

Таким чином, в умовах ринкових перетворень ризик слід розглядати як складову підприємницьких здібностей, яка є на сьогодні провідним фактором формування прибутку. В сучасних умовах нестабільності зовнішнього середовища діяльності підприємства працюють в умовах невизначеності, яка породжує ризик. Тому для формування прибутку поряд з класичними факторами виробництва розглядаємо фактор «підприємницькі здібності», визначальною рисою якого є бажання та можливість йти на ризик.

Отже, в умовах нової економіки прибуток є винагородою за ризик підприємницької діяльності. Відповідно, сьогодні методика бухгалтерського обліку формування та розподілу прибутку потребує перегляду, оскільки ризик є одним з визначальних факторів формування прибутку, тому йому має бути відведене чільне місце в системі розподілу прибутку, де мають бути враховані інтереси та потреби особи або групи осіб, на яких лежить відповідальність за рішення та дії, що були прийняті в умовах невизначеності та ризику, а також відповідальність за їх наслідки. Врахування ризику як чинника формування прибутку в систему розподілу дасть змогу побудувати ефективну систему управління прибутком підприємства для задоволення інтересів всіх учасників процесі створення прибутку.

**Біліголовський Тарас Іванович, магістрант,
Ляхович Галина Іванівна, д.е.н., доцент,
професор кафедри обліку та фінансів**

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ В УМОВАХ АУТСОРСИНГУ

Ефективність роботи сучасних підприємств все більше залежить від того, як організований процес обробки економічної та фінансової інформації. Тому на сьогоднішній день надзвичайної уваги потребує правильна та чітка організація бухгалтерського обліку на підприємстві. Українські підприємства доволі часто передають ведення бухгалтерського обліку стороннім суб'єктам

(бухгалтерський аутсорсинг), що дозволяє оптимізувати витрати на обслуговування внутрішнього персоналу та зосередитися на більш рентабельних видах діяльності.

Дослідження теоретичних та практичних питань бухгалтерського аутсорсингу здійснювалося в працях багатьох науковців: С.Л. Безручук, Ф.Ф. Бутинець, О.П. Войналович, І.Д. Котляров, Г.І. Ляхович, А.М. Поплюйко, Л.С. Скакун та інші.

Поняття «аутсорсинг» («outsourcing») є англomовного походження, а точніше скороченням англійського терміна «outsidesourceusing», що означає застосування (використання) зовнішніх джерел або ресурсів [5, с. 209].

Скакун Л.С. [4] зазначає, що під поняттям «бухгалтерський облік в умовах аутсорсингу» розуміється упорядкована система збору, реєстрації та узагальнення інформації про майно та зобов'язання підприємства на основі суцільного, безперервного та документального відображення господарської діяльності з використанням послуг зовнішніх відносно підприємства суб'єктів.

Основою регулювання відносин між замовником і виконавцем при організації обліку в умовах аутсорсингу є договір.

За умови укладання договору аутсорсингу бухгалтерських послуг суб'єктами виступають замовник та виконавець.

Замовником є підприємство, яке делегує певні бізнес-процеси; у вітчизняній практиці для позначення даного суб'єкта відсутнє спеціальне поняття та використовується загальне – підприємство-замовник або підприємство-клієнт.

Суб'єктом, який приймає на виконання відповідно до договору аутсорсингу певні бізнес-процеси, є виконавець або, як його часто називають, аутсорсер. У даному разі застосування спеціального поняття є обґрунтованим, оскільки воно поширене у вітчизняній практиці, а найголовніше, необхідне для пояснення окремих видів аутсорсингу [3, с. 105].

До складу аутсорсерів належать аудиторські, консалтингові фірми, спеціалізовані (аутсорсингові фірми, фахівці з бухгалтерського обліку, зареєстровані як фізичні особи – підприємці, тощо) [2].

У бухгалтерському аутсорсингу виділяють наступні варіанти роботи із замовником: 1) повний аутсорсинг; 2) частковий аутсорсинг; 3) зовнішній контролер; 4) абонентське обслуговування.

Перша модель «Повний аутсорсинг». Замовник передає всі функції бухгалтера аутсорсеру. Ця модель підходить для всіх типів підприємств.

Друга модель «Частковий аутсорсинг». Для більш великих компаній, де є штатний бухгалтер, бухгалтер-аутсорсер може виконувати лише деякі неосновні функції (перевірки на окремих ділянках господарської діяльності, ведення кадрового обліку, обліку за окремими проектами, тим самим звільняючи час штатного бухгалтера). Для невеликих підприємств, які не можуть дозволити собі штатного бухгалтера, аутсорсери можуть допомогти скласти звітність.

Третя модель «Зовнішній контролер». Аутсорсер перевіряє бухгалтерську документацію, аналізує роботу підприємства та дає висновок про те, як поліпшити діяльність.

Четверта модель «Абонентське обслуговування». У цьому випадку аутсорсер виступає консультантом, інформує замовника про нововведення та інших питань. Звичайно, допускаються змішані варіанти співпраці аутсорсера та підприємства. Наприклад, складні бухгалтерські питання віддають аутсорсеру для того, щоб розвантажити штатного бухгалтера, який в цей час виконує щоденні операції [1, с. 203].

Таким чином, прийшли до висновку, що аутсорсинг – це форма організації діяльності бухгалтерського обліку на підприємстві на основі використання ресурсів зовнішніх суб'єктів господарювання.

Основними перевагами для замовника аутсорсингових послуг являється вивільнення фінансових та людських ресурсів, звільнення від виконання окремих функцій чи процесів та скорочення витрат. Недоліками при застосуванні бухгалтерського аутсорсингу є втрата конфіденційності комерційної таємниці, неякісне виконання аутсорсером своїх обов'язків, загроза банкрутства аутсорсингової компанії. Проте, розуміння механізму аутсорсингу, мінімізації недоліків та максимізації переваг, на нашу думку, може бути стимулюючим фактором його розповсюдження в господарській діяльності українських підприємств.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Кесарчук Г.С. *Бухгалтерський аутсорсинг: поняття, види, переваги та недоліки. Науковий вісник Ужгородського університету. Сер.: Економіка. 2014. № 1. С. 201-204.*
2. Колодеева С. *Субъекты ведения бухгалтерского учета в условиях аутсорсинга. URL: <https://eck.ru/blog/outsorsing/sub-ekty-vedeniya-buhgalterskogo-ucheta-v-usloviyah-outsorsinga/>.*
3. Ляхович Г.І. *Бухгалтерський аутсорсинг: підходи до трактування та класифікації. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство. 2016. №9. С. 104-108.*
4. Скакун Л.С. *Бухгалтерський облік в умовах аутсорсингу: автореф. дис. ... канд. екон. наук: спец. 08.00.09. Житомир. держ. технол. ун-т. Житомир, 2010. 21 с.*
5. Сухоняк С.О. *Розвиток аутсорсингу та його форми: український та зарубіжний аспекти. Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Львів. 2015. № 835. С. 208-215.*

**Гаштур Мар'яна Андріївна, студентка 4 курсу,
Стефанків Оксана Михайлівна, к.е.н., доцент,
доцент кафедри обліку та фінансів,**

ОБЛІК І АУДИТ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОДУКЦІЇ

Найважливішим етапом господарської діяльності підприємств, що завершує процес кругообігу капіталу є реалізація продукції, товарів, послуг. У результаті цього процесу виявляється суспільна корисність виробленого продукту, його відповідність вимогам покупця, замовника або ринку. Реалізація продукції, товарів, робіт та послуг є найважливішим джерелом доходів не